

Sprawozdanie

Komisji prawniczej o wniosku posła Karatnickiego na uzupełnienie statutu krajowego postanowieniem, że wybrani na posłów do Sejmu krajowego publiczni urzędnicy i funkcjonariusze nie potrzebują urlopu do wykonywania swego mandatu.

Wysoki Sejmie!

Ustawa zasadnicza o reprezentacji Państwa z 21. grudnia 1867 l. 141 dz. p. p zawiera w §. 8. postanowienie:

„Wybrani do Izby Posłów Rady Państwa publiczni urzędnicy i funkcjonariusze nie potrzebują urlopu do wykonywania swego mandatu“.

To postanowienie jest koniecznym następstwem nadania publicznym urzędnikom i funkcjonariuszom biernego prawa wyboru. Wymancypowanie ich z pod wpływu władz rządowych wymaga już sama istota stosunku ciała prawodawczego do władzy wykonawczej i konieczność ustawowego zabezpieczenia posłom tej kategorii zupełnej swobody wykonywania mandatu bez względu na ich stanowisko do każdorazowego rządu. Inaczej zależałoby często od dowolności władz rządowych, czy chcą wykonywanie mandatu w pewnym wypadku uznać za dostateczny powód do zwolnienia swego funkcjonariusza od jego obowiązków służbowych i dopuścić go do udziału w pracach prawodawczych lub nie. Władze te miałyby przeto pewien pośredni wpływ na układ stronnictw i wynik głosowania w ciałach prawodawczych.

Nie należy zresztą przemilczeć i tej okoliczności, że wykonywanie mandatu nie powinno dotyczącego funkcjonariusza ukrócać w jego zwykłych prawach i stawiać go w położeniu gorszem niżeli jego towarzyszy nie będących posłami. Musiałoby to nastąpić, jeżeli czas zużyty przez wykonywanie mandatu liczyłby się miał jako urlop i urzędnik lub inny publiczny funkcjonariusz bądź już nie mógł otrzymywać urlopu dla wytchnienia, bądź w ważnych a nagłych wypadkach nawet o jeden dzień urlopu już nie do swego bezpośredniego przełożonego, lecz do wyższych instancji, częstokroć aż do władz centralnych odnosićby się musiał.

Te same powody przemawiają za umieszczeniem takiego samego postanowienia w statucie krajowym, który pod tym względem zgoła żadnego nie zawiera przepisu.

Komisya prawnicza wnosi przeto:

·/. Wysoki Sejm raczy załączoną pod ·/. ustawę uchwalić.

Lwów dnia 18. marca 1899.

Przewodniczący:
Zoll.

Sprawozdawca:
Karatnicki.

U S T A W A

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem, uzupełniająca §. 6. statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 6. statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861 zostaje uzupełniony następującym ustępem:

„Urzednicy i funkcyonaryusze publiczni, wybrani na posłów do Sejmu krajowego, nie potrzebują urlopu do wykonywania swego mandatu.

Art. II.

Niniejsza ustawa obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
